

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT

ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr F. J. J. Buijendijk, Dr K. Dijk, Prof. Dr V. Hepp, Drs C. Tazelaar en Dr B. Wielenga

Medewerker(s)en: Dr H. A. van Andel, Solo; Drs J. van Andel, 's-Gravenhage; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr Joh. C. Breen, Amsterdam; Drs W. E. Engelkes, Harderwijk; Prof. Dr F. W. Groosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, Tiel; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. G. Kunst, Arnhem; Dr G. H. Kuiper, Haarlem; Dr H. W. Laman, Asten; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Dr P. C. Meijster, Rotterdam; Dr J. C. de Moor, Utrecht; Dr J. C. Rullmann, Utrecht; Dr K. Schilder, Delft; Dr W. J. A. Schouten, Kampen; Dr J. Thijss, Meppel; Dr D. H. Th. Vollenhoven, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. Dr V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitenland en Ned.-Indië f2.— per jaar.

Advertentieën: 35 cent per regel.

INHOUD: Uit de Schrift: Jezus op het schip (Lukas 5:3). — Kerkelijk Leven: Evangelisatierapport. Tragisch. Zandvoort. — Synode. De Rapporten op de Part. Synode van Overijssel. — Het Instituut van Legerpredikanten en zijn arbeid in ons Land. — Zending en Evangelisatie: Vooruitgang. — Perschoon. — Kerknieuws.

UIT DE SCHRIFT.

Jezus op het schip.

„en nederzittende, leerde Hij de scharen uit het schip.” Lukas 5:3.

Het is daar aan den oever van Gennesareth's meer, in den morgen, een druk tooneel. Zoo straks zijn een paar schepen teruggekeerd van hun nachtelijken tocht ter vischvangst, en de visschers hebben hun pinken gedeeltelijk op het strand getrokken.

Maar de mannen zijn niet naar huis gegaan om te rusten; neen, er was werk te doen. Ze hebben hun netten opgehaald, en zijn nu druk bezig die te reinigen, te herstellen en uit te spoelen. Want ze moeten straks weer uit, het water op. En alles moet voor den volgende tocht in gereedheid gebracht. Hunne huisgenooten zijn uitgelopen om te zien of de vangst gelukt is en bieden hun bij het werk de behulpzame hand. Een tooneel, gelijk de aankomst van een schip in een visschersdorp te zien geeft.

Wij zien daar het leven, het bedrijvig leven; een stukje maatschappij, een tafereeltje uit den strijd om het bestaan.

Altijd belangwekkend! Of het daar in het Oosten plaats vond, eeuwen geleden, of hier in het Westen, in onzen tijd; of het plaats vindt bij een schip of in een fabriek — altijd belangwekkend!

En wat geschiedt nu volgens dit verhaal? Daar komt nu Jezus, de Christus, en Hij gaat recht op dat tooneel af. Hij komt tot die menschen daar druk in hun werk, daar in hun dagelijksch leven en Hij gaat er midden in staan. Hij klimt in hun schip en Hij gaat van daaruit, van uit dat dagelijksch leven prediken tot de werl!

Jezus is de Zoon van God, de Zaligmaker der wereld. Hij openbaart het Evangelie, het eeuwige leven, de Goddelijke, geestelijke dingen.

Nu — dan is Zijn plaats op het spreekgestoelte in de synagoge, of in de gewijde zalen van den Tempel. Daar hoort Hij. Hoogstens op een stil grasveld of eene eenzame berghelling, ver van het druk gewoel der wereld.

Zeker, daar hoort Hij en daar heeft Hij ook gepredikt.

Maar nu is dit het schoone:

Jezus heeft óók gepredikt op een schip. Hij is ingegaan in het drukke, bezige, dagelijksche leven, het leven van broodwinning en strijd; Hij is gegaan op een schip, in een werkplaats der menschen. Hij heeft Zich niet afgezonderd gehouden, maar is gaan staan midden in het leven van allen dag. En Hij is daar niet wat gaan kijken en heeft niet nieuwsgierig daar rondgewandeld, — maar Hij heeft van die visscherswerkplaats Zijn werkplaats gemaakt; Hij heeft van dat bedrijf daar Zijn tribune gemaakt, om te spreken, om te getuigen van God en de eeuwige dingen, om Zijn Woord daar te brengen en Zijne genade daar te openbaren. Jezus is midden in het leven, midden onder het volk gegaan. Wij lezen: „en nederzittende, leerde Hij de scharen van uit het schip”.

* * *

Zoo deed de Heiland.

Zoo doet Hij nog.

En wij, wat hebben wij te doen?

Wij hebben te doen gelijk Simon Petrus deed. Zie, daar nadert Jezus den visscher, en Hij vraagt hem of Hij gebruik mag maken van zijn schip. En Petrus staat het hem gaarne toe.

Zoo komt Jezus bij elk onzer persoonlijk.

Wij hebben niet allen een kansel, of een spreekgestoelte, of een blad om in te schrijven.

Dat behoort ook niet. Jezus wil ook spreken van een schip.

En een schip hebben wij allen.

Ons schip, dat is voor ons, gelijk voor Simon, de plaats waar wij elken dag leven en arbeiden. Onze dagelijksche positie.

Uw schip — dat is uw huiskamer en uw winkel, uw kantoor en uw karwei.

Daarvan wil de Christus gebruik maken. Hij komt tot u, gelijk tot Petrus, en vraagt u, of gij Hem vergunnen wilt uw schip te gebruiken als een middel tot prediking.

Moet gij daar dan gaan staan preken?

Volstrekt niet! Het kan zijn, dat ge in 't geheel niets behoeft te zeggen, en dat Jezus toch predikt.

Ge moet Christus alleen binnenlaten, zooals Petrus Hem op zijn schip liet; en dan komt het andere vanzelf. Dan hebt ge verder geene aanwijzing noodig. Als wij Christus maar waarlijk toelaten op de plaats, waar wij elken dag leven en arbeiden, — dan spreekt Hij veel meer dan wij denken. Dan spreekt Hij eenvoudig en ongezoekt; door onze houding, door ons gedrag, door ons correcte werk, door een woord op zijn pas, door heel onze levensopenbaring; en zoo spreekt Hij 't beste.

Laat Christus dan toe op uw schip!

* * *

Ziet, er was in Jezus' dagen eene breede schare, die Hij in den Tempel en in de synagoge niet meer bereikte. Er waren tollenaars en ongeloovigen, Romeinsche soldaten en Samaritanen. Die kwamen niet in de kerk. Die hoorden den Heiland daar niet spreken.

En daarom ging Jezus op een schip. Daar hoorden zij Hem. Er was ook in ons verhaal eene schare, die daar om Hem heen kwam staan. En zoo bereikte Hij hen.

Is het niet als voor onze dagen geschreven? Zijn er niet velen in uwe omgeving, in uw bedrijf, die naar de kerk niet meer omzien? Er is alle eeuwen door, ook nu nog, eene schare, die op Jezus aandringt om het Woord Gods te hooren, (vs 1), maar die van den kansel niet meer is te bereiken. En is 't geen schoone gedachte, dat Jezus hen bereiken wil vanaf uw schip? Daar hooren en zien ze Hem nog wel. Welnu, christen en christin, Jezus komt elken dag bij u, om u te vragen of Hij van uw schip mag gebruik maken.

Laat Hem toe op uw schip, en laat door u eene stille voortdurende sprake van Hem uitgaan, waardoor de dienst van den Heiland wordt aangeprezen als een liefdedienst, die nooit verdriet.

U.

v. A.

KERKELIJK LEVEN.

Evangelisatie-rapport.

Dit rapport is nog een overschotje.

Het kon te Leeuwarden niet worden behandeld. Daarom heeft het nu de tweede plaats verkregen in den rapporten-bundel.

Het draagt, behalve de onderteekening van de beide hoogenleeraren in het kerkrecht, ook die van wijlen Prof. Bayneek.

Men kan het een vrucht noemen van de evangelisatie-congressen, welke gehouden zijn, inzonderheid van het eerste.

De grondgedachten van de referaten van de hoogenleeraren Bayneek en H. H. Kuyper vindt men hier harmonisch uitgewerkt.

Evangelisatie wordt hier omschreven als „dat deel der inwendige zending, dat zich wijdt aan de verkondiging van het evangelie door woord en geschrift aan de daarvan in meerdere of mindere mate vervreemde christenheid”.

De kwestie, van wie de evangelisatie moet uitgaan, van kerk of van vereniging en particuliere personen wordt in dezer voege opgelost: „Het is de kerk als instituut, die in de eerste plaats tot dezen arbeid geroepen is, echter niet met uitsluiting, doch met gebruikmaking van de gaven en krachten, welke door Christus' Geest in Zijn gemeente worden uitgestort”.

De evangelisatie-middelen worden in deze alinea opgesomd:

Om aan deze roeping eenigermate te beantwoorden, ware het aanbevelenswaardig, dat alle kerkelijke vergaderingen, kerkeraad, classis, provincie, synode minder kracht en tijd besteden aan administratieve werkzaamheden, maar meer en meer worden in volen zin kerkelijke vergaderingen, die in de eerste plaats zich wijden aan de behartiging van geestelijke belangen, met name ook aan de verbreiding van het Evangelie binnen en buiten haar gebied. Er valt hier nog veel te doen. In iedere gemeente behoorde voorts een Commissie gevormd te worden, aan welke deze arbeid speciaal werd opgedragen, die met dezen arbeid direct of indirect zich bezig hield, de middelen aanwees, waarmede, en de wijze aangaf, waarop deze arbeid geschieden moet. In enkele centra ware bovendien een dienaar des Woords aan te wijzen, die geheel voor het werk der Evangelisatie leefde, er leiding aan gaf, en ook met de voorbereiding van geschikte mannen werd belast.

In dit rapport wordt weergegeven, wat vrijwel de algemeene opinie in onze kerken geworden is. Het laat zich dan ook voorzien, dat er ter Synodale vergadering niet veel over gediscussieerd zal worden.

Een besluit in den geest van het rapport zal spoedig kunnen genomen.

Maar hoe rustig het zich waarschijnlijk ook zal toedragen, de zaak, waarom het gaat, is er niet minder belangrijk om.

Integendeel.

Zij alleen reeds maakt de Synode belangrijk.

Tragisch.

De Synode der Ned. Herv. Kerk heeft de aanklacht tegen Dr Theesing, den predikant van Middelle, die lezingen hield, welke tegen de grondwaarheden van het christendom waren gericht, ongrondverklaard.

Men had op de lezingen van Dr Theesing wel velerlei aanmerking. Zelfs de moderne hoogleeraar Knappert verklaarde er pijnlijk door getroffen te zijn. Anderen hadden zich gestooten aan den toon.

Maar er toe mede te werken, dat Dr Theesing als predikant wordt losgemaakt, gelijk Prof. Aalders van Groningen wilde, ging den meesten te ver.

Veelzeggend heet het in het verslag: „Ten slotte is het woord aan den president Dr Weyland, die herinnert aan het analoge geval-Bähler, dat in de Synode van 1905 is behandeld. Toen had een contracta dien predikant vrijgesproken, nadat hij had verklaard alsnog, en beter dan vroeger, zijne belofte te kunnen herhalen. In de Synodus plena werd deze vrijspreek hoogelijk afgekeurd, doch de leden der Synodus contracta hebben destijds niet zonder protest hunnerzijds hun goed recht gehandhaafd”.

Voor deze redeneering hoog de meerderheid het hoofd.

Met 12 stemmen tegen 5 en 2 onthoudingen, ging het voorstel van den voorzitter er door.

Het gebeurde met den „Boeddhist” Bähler werd alzoo als een precedent gesteld, dat voor altoos de deur voor de absolute leervrijheid heeft opengeworpen.

Bovendien werd de motie van de classale vergadering van 's-Gravenhage, waarin de Synode verzocht werd „de noodige stappen te doen, opdat er in onze kerk leertucht kome naar schriftuurlijke beginselen”; met 14 tegen 5 stemmen verworpen.

Van reglementsherziening in deze wilde men niet hooren.

Het meest tragische is echter, dat deze besluiten door een „orthodoxe” Synode zijn genomen en vooral, dat zij in de Herv. Kerk zoo weinig ontroering verwekken.

De rechtsche pers keurt ze af.

Maar overigens blijft het stil.

Er vaart geen rilling door de belijders der waarheid in de Hervormde Kerk.

Het gemoed vlamt niet op in heilige verontwaardiging.